

Toekomst

Na te hebben gerevalideerd gaat Erbe na vijf maanden weer aan het werk als KMS-instructeur. In 2012 ziet hij zelfs nog kans de Vierdaagse te lopen.

Sinds 2013 is hij werkzaam in Münster op het hoofdkwartier van het Eerste Duits-Nederlandse Legerkorps. Eerst om het bureau van de chef-staf te runnen, tegenwoordig een andere baan binnen het Duits-Nederlandse Legerkorps.

Na zijn ongeluk is Erbe lid geworden van de BNMO. "Ik wist van het bestaan tot dan toe eigenlijk niets af. Heb er nooit bij stil gestaan dat ik nog eens tot de doelgroep zou gaan behoren. Ik dacht altijd als je op uitzending gaat, dan kom je gewoon heelhuids terug of je gaat dood, maar niet dat je gewond raakt. Wanneer ik nu bij de BNMO alle verhalen hoor van

anderen die iets overkomen is tijdens hun diensttijd of uitzending, verwonder ik me over de intensiteit van alle verhalen."

Erbe doet er intussen alles aan zijn lijf sterk te houden door veel te sporten. "Wanneer ik dat een paar dagen niet doe worden mijn spieren slap en voel ik hevige pijn. Ik merk ook dat ik bepaalde dingen niet meer kan. Daarom heb ik in juni ook de definitieve keuring ondergaan. Dit zal leiden tot dienstongeschiktheid, zo is gebleken. Daarom wordt er nu gekeken of het mogelijk is dat ik bij Defensie een passende burgerbaan kan krijgen." Erbe zegt te ervaren dat Defensie hem en zijn gezin volop steunt en alles doet om maatwerk te leveren binnen de grenzen van de mogelijkheden daartoe. "Ik mag zeker niet klagen over wat ze voor ons doen."

Gewond maar niet verslagen, is zoals Erbe, drager van het Draaginsigne Gewonden (DIG), zich voelt. Hij hoorde bij de laatste lichting militairen naar Uruzgan die in 2010 het DIG nog kreeg opgespeld door Koningin Beatrix. Binnenkort zal Erbe het uniform tot zijn spijt na 24 jaar uittrekken. Ook zijn hoop om nog sergeant-majoor te worden, is daarmee vervlogen. Nog erger is de wetenschap dat zijn lichaam ten gevolge van het ongeluk de komende jaren verder achteruit zal gaan. Het maakt hem in ieder geval ogenschijnlijk niet zwaarmoedig. Hij blijft wie hij is. Een krijger in hart en nieren. Niet beter wel anders. Eens militair, altijd militair.

Het voertuig waarin sergeant-1 Remy Erbe zat